

► Palkmajal on võimalik vihmaveetorud peita laudkasti.

Fotod: Erik Prozes, Teet Reier

Korralik süsteem viib kogu vihmavee

Enne sügisest vihmahooaega on majaomanikul asjakohane vaadata üle maja vihmavesüsteemide olukord.

Vihmavesüsteemide vajalikkuses pole põhjust kahelda. Siinkohal mõned praktilised näpunäited ja soovituselised toimiva lahenduse leidmiseks.

Maapealne vihmavesüsteem koosneb räästasse paigaldatud horisontaalsetest rennidest ja allatuleku moodustavatest torudest-põlvedest. Nende hulk sõltub hoone katuse pindalast ja maja kujust.

Vee äravoolu peab tagama ka suurima vihmajärgu ajal ja nõuandeid piisava arvu allatulekute kohta tasub küsida tootjatelt-paigaldajatelt. Aitab ka kaine talupoja mõistus: allatulekud peavad paiknema võrdsete vahedega.

Kas ümar või kandiline?

Soovituslik allatulekute arv on sileda ja lihtsama katuse korral üks 100 m² kohta. Keerukuma kuju, kelpkatuste või hulgaliste väljaehituste korral aga tihedamalt.

Väga veerohketes sõlmedes, nagu neelukohad, tuleks kasutada lehtreid ja sellesse kohta tasub teha ka allajooks. Sellisel juhul on välistatud neeludest

suurvee korral massiivne ülejooks.

Vihmavesüsteemide viisuaalne erinevus seisneb peamiselt nende kujus. Pakutakse ümaraid ja kandilisi torusid. Nende kahe vahel valides on ainsad kriteeriumid isiklik maitse ja sobivus hoonega.

Hoia rennid puhtad

Paigalduse keerukuses või vee voolamises sisulisi erinevusi ei ole. Võib küll kohata selgitust, et ümaras rennis voolab vesi paremini ja teravatesse nurkadesse rennid põhja ei kogune sodi, kuid tegelikult pole kummagi rennikuju puhul hooldamisest pääsu.

Sõltuvalt puude hulgast hoone läheduses korjavad rennid ennast üsnagi kiirelt lehti täis. Seetõttu oleks esimene soovitus heita regulaarselt pilk rennidesse ja vajadusel sealt praht eemaldada.

Lehesodi püüdmiseks paigaldatakse ka spetsiaalseid võrke, kuid see võib kohati lausa olukorda halvendada: sodi hakkab kogunema võrgu peale, võrk ei lase enam vett läbi ja renn kaotab oma mõtte. Kõige olulisem vih-